

čen, cilj pa je povsod isti ter se glasi: izrinuti krščanstvo, osebno katolištvo, iz vseh panog javnega življenja in udeleževanja, zlasti iz mladinske vzgoje. V to svrhu se pripravljajo ofenziva svobodomiselnosti. Generalni štab svobodomiselnosti je zbran v Moskvi, ki je poslala ter vzdržuje po raznih državah 5000 brezbožniških agitatorjev. V Avstriji ima letošnje delo svobodomiselnosti značaj odpora proti nemškemu katoliškemu shodu, ki se bo letos vršil na Dunaju. Izdali so geslo: »Najboljši odgovor na katoliški shod in konkordat je izstop iz Cerkve.« To je brezvestnost, ki je je sposoben samo kakšen svobodomiselnec! Ker bo velik shod katoličanov, naj bi ljudje izstopili iz Cerkve! Vsi bi se smeli shajati ter prirediti zbornice in kongrese: liberalci, naprednjaki, framasoni, nacionalisti, socialisti, komunisti, samo katoličani ne! Svobodomiselnosti v Avstriji so tudi sklenili, proti katoliškemu shodu nastopiti z manifestacijami ter tudi ob tej priliki prirediti protikatoliško, ali, kakor oni izjavljajo, protiklerikalno razstavo. Kaj bodo neki razstavili? Najboljše bi bilo, da bi razstavili svojo svobodoumno lažljivost, hinavščino, hudobnost in surovost.

Prvi Eskimo — jezuit. Letos je 8. januarja umrl brat Jožef Prince, prvi Eskimo-jezuit, star 29 let. Rojen je bil v deželi večnega leda in snega, v neki snežni bajti med Eskimi blizu Berinškega zaliva ter krščen od ruskega popa. Jezuitski pater Rupert ga je sprejel v katoliško Cerkev ter ga poslal v jezuitsko šolo v Holy Crossu. Mladi Jožef je bil vrl dečko, vnet za pouk in delo ter jako oprezen in okreten. Ko so nekoč njegovi sošolci ob vodi snažili vlovljene ribe, je iz bližnjega grmovja bilo čuti čudno godrnjanje. Jožef se ni prestrašil, marveč zagrabil puško ter previdno izginil v grmovju. Čez nekaj hipov je počil strel in mrtev je obležal bel severni medved. Jožef se je izučil kovaškega in tesarskega dela. Kljub svoji mladosti je tudi bil več spremljevalec očetov jezuitov po nevarnih zasneženih poljanah, kjer prebivajo katoliški Eskimi. Vasi tamkaj tvorijo snežne bajte, vkopane v zemljo. Ako zapade globok sneg, izginejo v njem vse te bajte brez sledu, ker ni videti niti dima, ki drugače izdaja kraj, kjer stoji takšna bajta. Vajeno Jožefovo oko je našlo snežno bajto tudi v takih okoliščinah. Če pa le niso mogli na takih potih najti človeškega naselja, je Jožef izkopal za ljudi in pse v snegu rov, kjer so našli zavetje. Jožef je tudi dnevno napredoval v pobožnosti, posebno goreče je častil Najsvetejši Zakrament. L. 1926 se je z drugimi eskimskimi otroci udeležil svetovnega evharističnega kongresa v Chikagu v Zedinjenih državah Amerike. Vsi ti otroci so imeli na sebi eskimsko debelo obleko, v kateri so se radi velike vročine hudo potili. Ko pa je potem ob koncu kongresa nastala velika nevihta z viharjem, je svila ter druga dragocena obleka hudo trpela, eskimska obleka pa je ostala nepoškodovana. Ko je bil Jožef star 19 let, je prosil za sprejem kot brat v jezuitski red. Prej je šel k materi po slovo. Mati ga ni hotela pustiti iz snežne bajte,

marveč ga je prosila, naj ostane pri njej, jadikovala je, jokala in tarnala. In vendar je Jožef sledil notranjemu klicu, ki ga je klical v samostan. Meseca decembra 1928 je prejel redovniško obleko. Kmalu je obolel na jetiki. Dne 6. januarja 1933 je položil redovniške obljube. »Brat, kaj naj storim za tebe«, ga je vprašal predstojnik. »Gospod pater, govorite z menoj o ljubezni božji«, je mladi jezuit dahnil s tihim glasom. Čez dva dni je ta preprosti in pobožni sin eskimske zemlje svojo čisto dušo vrnil božjemu Stvarniku.

Posledice krize.

Opazovanje in dopis kmetijskega človeka.

Kriza, ki pritiska na vse stanove, se kaže več ali manj v vseh panogah gospodarstva. Najhujše je prizadet seveda kmetijski stan. Občutijo pa krizo seveda tudi drugi stanovi. Značilno je, kako se vsled krize ljudje omejujejo pri raznih stvareh, ki so bolj luksuznega značaja. Priliko sem imel govoriti z več podeželskimi trgovci, ki trdijo, da je poraba sladkorja na kmetih v zadnjem letu padla precej nad polovico. Tudi v industrijskih občinah je poraba sladkorja padla, vendar ne v toliki meri. Ako pogledamo po gostilnah, so v

primeri z obiskom pred kakimi petimi leti skoro prazne. Tudi tukaj se ljudje omejujejo le na najpotrebnejše, razven nekaterih stalnih pijančkov, ki pa jih je seveda malo. Zanimive so številke glede uporabe tobaka, ki jih je objavil pred kratkim »Slovenec«. Opaziti je, da so se ljudje vsled krize v večji meri odpovedali sladkorju, kavi in pijači, kakor pa tobaku. Pri tobaku je opaziti, da opuščajo finejše in boljše vrste in kupujejo cenejše vrste tobaka in cigaret. Po uradnih številkah smo v Sloveniji lansko leto razven brežiškega rajona porabili tobaka vseh vrst za Din 169.710.487, torej nekaj manj kot za 170 milijonov dinarjev. Od te zgoraj navedene vsote se je v laškem okraju brez Trbovelj, ki dobiva tobak menda iz Zagorja, porabilo tobaka za okroglo 4 in 1/2 milijona dinarjev. Leta 1930 pa je znašala približna vrednost na postajah Zidani most in Laško za v Ljubljano in v inozemstvo naloženo govejo živino tudi čez 4 in 1/2 milijone dinarjev, v l. 1932 pa je vrednost na omenjenih postajah naložene živine padla na 900.000 Din. Torej se je lansko leto v laškem okraju izdalo za tobak petkrat toliko, kolikor je bila vrednost v Laškem in Zidanem mostu naložene živine. Opaža pa se, da bodo za tobak izdane vsote letos precej manjše.

NOVICE

Duhovniške vesti. Odpovedal se je župnijski Zavrče tamošnji župnik in dekan g. Anton Podvinski. — Za upravitelja dekanije Zavrče je imenovan Ignac Skamlec, župnik pri Sv. Andražu v Haložah. — Za provizorja v Zavrču je postavljen tamošnji kaplan Konrad Jarh. — Župnija Gomilsko je podeljena Fr. Sattlerju, kaplanu pri Sv. Juriju ob Ščavnici. — Menjala sta župnije Franc Groblar, novomenovani župnik za Črešnjice, in Franc Hlastec, župnik pri Sv. Marku niže Ptuj. — Pre-

stavljeni so gg. kaplani Rudolf Vahčić iz Rušk Sv. Juriju ob Ščavnici, Anton Radanovič iz Zreče v Braslovce, Janez Leber iz Luče v Zreče in Venceslav Jastrobnik iz Ponikve ob južni žel. v Luče. — Razpisani sta župnijski Zavrče in Kapele pri Brežicah do 11. aprila t. l.

Petdesetaki, ki so v naši državi v prometu, so kovani v dveh kovnicah, deloma v kovnici v Beogradu, deloma v angleški državni kovnici v Londonu. Tiste, ki so kovani v Beogradu, je spoznat na zaznambi »Kovnica A. D.«, ki je z majhnimi črkami postavljena pod sliko Nj. Vel. kralja. Angleška državna kovnica pa ni ničesar napisala pod to sliko.

Zmrznila je v snežnem metežu Terezija, hči premožnega posestnika Motalna v Frajhamu. Bila je na kolinah pri sorodnikih. Pozno zvečer se je vključ prigovarjanju sorodnikov, naj prenoči pri njih, odpravila domov. Med potom je zašla v snežni metež, omagala in zmrznila. Ker je ni bilo domov, so jo šli iskat ter jo našli mrtvo v kupu snega. Ponesrečenko, ki zapušča tri male otroke, so pokopali v nedeljo dne 26. februarja.

Denar bi rad ponarejal. Človek, ki ima take nakane, se imenuje Jovan Popovič ter je star 60 let. Presedel je v mariborski kaznilnici dve leti, ker je poskušal ponarejati angleške funte. Pred nekaj dnevi je zopet prišel v roke mariborski policiji, ker je izmamil dve posestnikoma v Polensaku 12 tisoč Din, češ, da jih bo porabil za nakup snovi in kemikalij za ponarejanje denarja, ki ga bo potem delil na tri dele. Ko sta prizadeta prijavila ta slučaj, je mariborska policija Popoviča prišla ter izročila okrožnemu sodišču.

Radi uboja moža. V petek, 3. marca, se je vršila pred malim kazenskim senatom v Mariboru razprava proti 41let-

Odprava prepovedi alkoholnih pijač v Ameriki. Roosevelt nastavlja pivo.